



# ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 7 stycznia 2020 r.

Pozycja 26

## POSTANOWIENIE z dnia 29 października 2019 r. Sygn. akt Ts 117/18

### Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Grzegorz Jędrejek,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.A. i M.A.  
w sprawie zgodności:

art. 129 ust. 4 w związku z art. 135 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.

– Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, ze zm.)

- 1) „rozumiany[ch] w ten sposób, że skutki prawne upływu terminu zawitego dla wystąpienia z roszczeniami, wskazanymi w art. 129 ust. 1 i ust. 2 (...) [tej ustawy], wiąż[ą] z aktami prawnymi wydanymi przed dniem 15 listopada 2008 r., tj. przed zmianą art. 135 ust. 1 i 2 (...) [tej ustawy] na mocy art. 144 pkt 21 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), a uznanymi w jednolitym orzecznictwie sądów administracyjnych ze nieobowiązujące” z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) „w rozumieniu, w którym skutki prawne upływu terminu zawitego dla wystąpienia z roszczeniami, wskazanymi w art. 129 ust. 1 i ust. 2 (...) [tej ustawy] wiąż[ą] z aktami prawnymi wprowadzającymi ograniczenia, wydanymi przed dniem 15 listopada 2010 r., dla których upoważnienie ustawowe do ich dalszego obowiązywania delegowano do art. 173 ust. 2 pkt 1 ustawy z 3 października 2008 r. (...) [o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) i § 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71)” z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 w związku z art. 94 w związku z art. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

**nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.**

## UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 24 lipca 2018 r. (data nadania), M.A. i M.A. (dalej: skarżący), reprezentowani przez radcę prawnego ustanowionego z wyboru, wystąpili z żądaniem na tle następującego stanu faktycznego:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. Wydział I Cywilny z 12 stycznia 2017 r. (sygn. akt [...]) oddalono powództwo skarżących o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez Szefa Wojskowego Zarządu Infrastruktury w P. oraz Dowódcę Jednostki Wojskowej w P. i orzeczono o kosztach postępowania. Powództwo obejmowało spadek wartości nieruchomości skarżących, spowodowany ustanowieniem tzw. obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w P. I Wydział Cywilny z 6 marca 2018 r. (sygn. akt [...]), na skutek apelacji skarżących, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w punkcie 2 *tiret* 1 oraz oddalono apelację w pozostałym zakresie, orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego.

Przedmiotem zarzutu skargi jest naruszenie – wskutek zastosowania kwestionowanych w skardze przepisów stanowiących podstawę ostatecznego orzeczenia – konstytucyjnych wolności lub praw skarżących, poprzez oddalenie powództwa skarżących z powodu obowiązywania „obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.” w sprawie dotyczącej przekształcenia budynku na mieszkalny po upływie terminu określonego w kwestionowanych przepisach.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 2 września 2019 r. skarżący zostali wezwani do usunięcia braku formalnego skargi, który pismem z 13 września 2019 r. usunięty został w przepisany terminie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał Konstytucyjny bada, czy skarga spełnia przesłanki, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz w przepisach u.o.t.p. TK.

2. W ocenie Trybunału, badana skarga konstytucyjna spełnia wymogi formalne wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz z przepisów u.o.t.p. TK.

Skargę konstytucyjną złożył w imieniu skarżących radca prawny, który załączył stosowne pełnomocnictwo szczególne (art. 44 ust. 1 i art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK).

Skarżący wyczerpali przysługującą im drogę prawną, ponieważ wyrok Sądu Apelacyjnego w P. I Wydział Cywilny z 6 marca 2018 r. (sygn. akt [...]) był ostatecznym orzeczeniem w sprawie objętej wniesioną skargą (art. 79 ust. 1 Konstytucji). Trzymiesięczny termin wniesienia skargi konstytucyjnej również został dochowany (art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK).

Skarżący udokumentowali datę doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p. TK). Poinformowali, że nie wnieśli od niego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p. TK).

Skarga przedstawia stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p. TK). Adekwatnie zarówno do treści orzeczenia wydanego w sprawie, jak i do zarzutów sformułowanych w skardze, określony został przedmiot zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK). Skarżący przedstawili także argumenty uprawdopodobniające zarzut naruszenia – wskutek zastosowania kwestionowanych przepisów – przysługujących im konstytucyjnych

praw i wolności (art. 53 ust. 1 pkt 2-3 u.o.t.p. TK). Skarga nie jest też oczywiście bezzasadna (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK).

3. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że badana skarga spełnia wymagania przewidziane w ustawie, jak też nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK. Dlatego na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK, nadał skardze dalszy bieg.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.